

OECD *Multilingual Summaries* Government at a Glance 2015

Summary in Hungarian

Olvassa el a teljes könyvet az alábbi témában: 10.1787/gov_glance-2015-en

Kormányzati körkép 2015

Összefoglalás magyarul

Az OECD-térségben a fellendülés már folyamatban van, a gazdasági növekedés kezd lassan erőre kapni. Folyik a költségvetési konszolidáció, noha a munkanélküliség még mindig magas, melyet alacsony termelékenységnövekedés kísér. Szélesednek az egyenlőtlenségek is: a jövedelemeloszlás terén éppúgy, mint az emberek jólétét meghatározó egyéb tényezők terén. A kormányzatoknak kezelniük kell ezeket a problémákat annak érdekében, hogy az elkövetkező éveket erősebb, inkluzívabb növekedés jellemezze; a közpolitikai döntéshozatal többdimenziós megközelítést igényel.

A kormányzatoknak számos politikai eszköz áll rendelkezésükre a fenntarthatóbb és inkluzívabb társadalmak létrehozásához szükséges alapok megteremtéséhez. Azonban még a jól megtervezett politikák sem hozzák meg a kívánt eredményeket, ha nincsenek meg a megfelelő mechanizmusok annak kivédésére, hogy a közpolitikai döntéshozatalt külön érdekcsoportok „ragadják magukhoz”, illetve, ha hiányoznak a hatékony végrehajtást biztosító és az alapos monitorozást és értékelést elősegítő mechanizmusok. A Kormányzati körkép 2015 c. kiadványban bemutatott mutatószámok arról adnak tájékoztatást, hogy mennyire inkluzívak a kormányzatok a foglalkoztatás, a politikai döntéshozatali folyamatok és a politikai eredmények terén.

Fő megállapítások

A költségvetési egyensúly az OECD-országokban általában véve javulást mutat

- Az OECD-országok költségvetési egyensúlya 4,2 százalékponttal javult: a GDP-arányos államháztartási hiány a 2009-ben mért 8,4%-ról 2013-ra 4,2%-ra csökkent.
- 2013-ban a strukturális költségvetési egyenleg az OECD-országokban átlagosan 3,5%-os potenciális GDP-arányos hiányt mutatott, ami 3,6 százalékpontos javulást jelent 2009-hez képest.
- A konszolidációs erőfeszítések eredményeképpen 2009 és 2013 között az OECD-országok többsége javított nettó megtakarítási rátáján (a folyó bevételek és a folyó kiadások különbsége), még az olyan erősen negatív rátákkal rendelkező országok is, mint Görögország, Írország vagy Portugália.
- Az átlagos adósságszint 2013-ban a GDP 109,3%-ára rúgott az OECD-országokban. 2013-ról 2014-re Csehországban, Írországban, Norvégiában és Szlovákiában csökkent az adósság, ugyanakkor a legnagyobb mértékben Szlovéniában, Spanyolországban, Olaszországban és Belgiumban emelkedett.

Az állami beruházások szintje alacsony; 2009-hez képest jelentősen csökkent

- 2009 és 2013 között a GDP arányában mérve átlagosan 0,8 százalékponttal, az összes kiadás arányában mérve pedig átlagosan 1,4 százalékponttal csökkentek az állami beruházások az OECD-országokban. 2013-ban az állami beruházások a GDP átlagosan 3,3%-át, illetve az összes kiadás átlagosan 7,8%-át tették ki.

- 2013-ban a központi szint alatti kormányzati szervek átlagosan 60%-át adták az összes kormányzati beruházásnak. Néhány országban, például Chilében, Görögországban és Szlovákiában azonban az állami beruházások több mint 70%-át a központi kormányzat végezte.

Az állami szektorban a foglalkoztatottsági szint a reformok ellenére is viszonylag stabil maradt (az összes munkaerő arányában mérve)

- A kiadások csökkentésére törekedve a legtöbb OECD-ország központi kormánya foglalkoztatási és javadalmazási reformok széles körét vezette be.
- A foglalkoztatási reformok terén különböző eszközöket vettek igénybe, többek között nem vagy csak részben pótolták a nyugdíjba vonulókat, létszámfelvételi stopot hirdettek meg, kiszervezték a tevékenységeket és szabályozták a javadalmazásokat, ez utóbbin belül főként a felső szintű vezetők díjazását csökkentették és befagyasztották a béreket. Általában véve elmondható, hogy a reformok kis mértékben növelték az érzékelt stressz-szintet és a munkaintenzitást.
- Az állami szektorban foglalkoztatottak száma (nem a központi kormányzatra korlátozódóan) az összes munkaerő arányában mérve a reformok ellenére is viszonylag stabil szinten maradt: éppen meghaladta a 19%-ot 2013-ban.

Az érdekeltek bevonása a szabályozói politikák kidolgozásába általánosan elterjedt gyakorlat, de csak nagyon kései fázisban kerül rá sor

- Az OECD 2012-es szabályozói gyakorlatokra és szabályozói politikákra vonatkozó ajánlása alapján az OECD-országok a „teljes kormányzatra kiterjedő” megközelítés elvét alkalmazzák a szabályozói gyakorlatok vonatkozásában. Sokan formális követelményeket vezettek be, melynek következtében jelentős előrehaladást érnek el a szabályozói gyakorlatok és a minőség javítása, valamint az OECD Tanácsa ajánlásainak betartása terén.
- Mindezek ellenére még mindig nagyok a különbségek azon a téren, hogy milyen mértékben végeznek a kormányzatok szabályozói hatásvizeléseket, illetve milyen mértékben végzik el az egyes szabályozások visszamenőleges költség–haszon elemzését, a kompromisszumok és a szinergiák visszamenőleges kiértékelését.
- Az érdekeltek szabályozáskészítésbe való bevonása terén bőven van még javítanivaló. Az állampolgárok, vállalkozások, civil társadalmi szervezetek, stb. véleményét általában csak a folyamat végén kérik ki, sokszor csak akkor, amikor a törvényjavaslatot benyújtják a kormánynak. Ritkán kérnek tőlük visszajelzést, hogy adatokat szolgáltatassanak a teljesítményértékeléshez vagy a szabályozások hatékonyabb megvalósításához, és szisztematikusan sem vonják be őket a probléma természetével és a lehetséges megoldásokkal foglalkozó megbeszélésekbe a korai szakaszban.

Egyre több erőfeszítés történik a közszféra integritásának erősítésére, de sok még a joghézag

- Az OECD-országok egyre nagyobb figyelmet fordítanak az érdekütközésekre, de a közszférában való foglalkoztatást követő foglalkoztatással ellentétben a közszférában való foglalkoztatást megelőző foglalkoztatás (például a korábban magánszektorban dolgozó munkavállalók vagy lobbisták esetén) meglehetősen szabályozatlan.
- A nagyobb döntéshozatali jogkörrel rendelkező köztisztviselők magánérdekeltségeinek nyilvánosságra hozatalára vonatkozó követelményeket a legtöbb OECD-ország tovább bővítette, ámbár a bírósági szektorban és a „kockázatos” területeken – mint például az adóügyi és vámtisztviselőknél, a közbeszerzőknél és a pénzügyi hatóságoknál – kisebb mértékű a nyilvánosságra hozatal, mint a végrehajtó és a törvényalkotó szektorokban.
- A különféle érdekcsoportok által a politikai döntéshozatalra gyakorolt illetéktelen befolyásolás folyamatosan fennálló kockázatot jelent az olyan joghézagok miatt, mint az érdekek nem megfelelően kiegyensúlyozott képviselése a kormányzati tanácsadó csoportokban, valamint az emberek mozgása a szabályozók és a szabályozottak között (azaz „forgóajtók”).
- 2009 óta jelentős növekedés figyelhető meg a visszaélések bejelentőit védő törvények bevezetése terén. A gyakorlatban azonban a hatékony védelem még mindig kihívást jelent.

Az országok nyílt kormányzati adatokat biztosító jó gyakorlatokat valósítanak meg

- A nyílt kormányzati adatok lehetővé teszik, hogy az állampolgárok, a vállalkozások és a közszolgák új generációja társadalmi-gazdasági értéket hozzon létre, emellett növelhetik a kormányzat átláthatóságát is.

- Az új OURdata index szerint Koreában, Franciaországban, az Egyesült Királyságban, Ausztráliában, Kanadában és Spanyolországban történtek a legnagyobb erőfeszítések a nyílt adatok biztosítása terén.
- Míg a legtöbb ország jelentős erőfeszítéseket tett az adatok elérhetővé és könnyen hozzáférhetővé tétele érdekében, a kormányzatok eltérő mértékben támogatják aktívan a közadatok újrafelhasználását (különös tekintettel a közigazgatáson belüli újrafelhasználásra).

A kormányzati adókedvezmény-rendszerek jelentősen visszafogták a piaci jövedelemegyenlőtlenségek emelkedését, de a nem jövedelmi jellegű egyenlőtlenségek cselekvést igényelnek

- A kormányzati transzferek és pénzátutalások hatékony eszközt jelentenek a növekvő piaci egyenlőtlenségek hatásainak korlátozására. 2011-ben a jövedelmek OECD-országok kormányzatai általi újraelosztása több mint 16 százalékponttal csökkentette a Gini-együtthatót.
- Néhány országban a kormányzati kiadások lefaragása növelte az állampolgárok által a szolgáltatásokhoz való hozzáférésért közvetlenül fizetett kiadások arányát, ami még tovább növelheti az alacsony keresetűek előtt álló pénzügyi akadályokat.
- A szolgáltatásnyújtás állampolgár-központú, a sérülékeny csoportokra (alacsony keresetűekre, bevándorlókra, fogyatékkal élőkre, fiatalokra stb.) koncentráció megközelítése, valamint az új technológiákban rejlő lehetőségek teljes kiaknázása lehetőséget teremthet az inkluzívabb szolgáltatásnyújtásra és eredményekre.

© OECD

Ez az összefoglalás nem hivatalos OECD fordítás.

Ez az összefoglalás abban az esetben másolható, ha megemlítsre kerül az OECD szerzői joga és az eredeti kiadvány címe.

A többnyelvű összefoglalások az eredetileg angol ill. francia nyelvű OECD kiadványok kivonatos fordításai.

Az OECD on-line könyvesboltban díjmentesen állnak rendelkezésre: www.oecd.org/bookshop

További információ kérhető a Közügyi és Kommunikációs Igazgatóság Jogi és Fordítási Csoportjától: rights@oecd.org, fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Látogasson el honlapunkra: www.oecd.org/rights

Olvassa el a teljes angol nyelvű verziót az OECD online könyvtárában, az OECD iLibrary-n!!

© OECD (2015), *Government at a Glance 2015*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/gov_glance-2015-en